

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 506 יום ה' 3 בספטמבר 2009

השבוע בגיליון

ארכה לעמותות להמצאת דו"ח כספי // תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים מתורגמים לעברית – 2009 // הודעת רשם החברות – רישום שעבודים. הימנעות ממס אינה התחמקות ממס.

מ"ה – ייחוס הפרשי הון // שבח – ביטול הסכם והמחאת זכויות במקרקעין // מע"מ – החזר תשלומי מע"מ לנאמן.

בני זוג מאיטליה - חשודים בהעלמות // דיווחת בכזב על מקום מגוריה - היזהר! // מבצע "פיצוץ" // רו"ח הילמן ינאם במלזיה // רו"ח דורון כהן נבחר.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ארכה לעמותות להמצאת דו"ח כספי

הדו"חות לשנת 2008 הוא: 30.9.09. עמותות שיאחרו להגיש את המסמכים, יימצאו בהפרה של הוראות חוק העמותות, והן עלולות לא לקבל אישור או לקבלו לאחר זמן. למידע נוסף, ר' בהודעה.

◆ עפ"י הודעת משרד המשפטים, רשם העמותות אישר לדחות את המועד האחרון להגשת דו"חות העמותות - לכל העמותות המבקשות אישור ניהול תקין לשנת 2009, ניתנת ארכה בהגשת הדו"חות הכספיים והמילוליים. המועד החדש להגשת

תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים מתורגמים לעברית - 2009

תתאפשר גישה חופשית לתקני הדיווח הכספי הבינלאומיים המתורגמים לעברית באתר האינטרנט של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות שכתובתו www.iasb.org.il. כמו כן, קיימת אפשרות גישה למדור זה למנויים בתשלום. מחיר הספר 400 ש"ח. להזמנת עותקים מהספר [לחץ כאן](#) או מלא את [הטופס המצ"ב](#) ושלה ללשכת רואי חשבון בישראל.

◆ להודעת לשכת רואי החשבון לחץ כאן.

◆ עפ"י הודעת המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות, מהדורת 2009 של ספר תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים מתורגמים לעברית יצאה לאור. הספר, אשר מתפרש על כ- 2,400 עמודים, כולל את כל תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים והפרשנויות נכון ליום 30 באפריל 2009. במהדורה זו נכלל אף חלק נכבד מהבסיס למסקנות הנלווה למרבית התקנים והפרשנויות. הספר הוא כלי חיוני לכל סמנכ"ל כספים, חשב ורואה חשבון בעת יישום תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים.
◆ עפ"י ההודעה, לחברי לשכת רואי חשבון בישראל

הודעת רשם החברות - רישום שעבודים

13), בימים א' עד ה' בין השעות 8:30 ל-12:30: אין שינוי בשאר הפעולות המבוצעות בלשכות: הקצאת מניות, העברת מניות, מינוי והסרת מנהלים, סילוק שיעבודים ועדכון משפטי לשיעבוד, עדכון מען רשום של חברה והפקת נסחים.

◆ עפ"י הודעת רשם החברות במשרד המשפטים, החל מיום א', ה-9.8.09, לא תתאפשר קבלת מסמכים בנוגע לרישום שעבודים בלשכות רשם המשכונות, רשות התאגידים. מסמכים לרישום שעבוד יש להגיש במשרד רשם החברות בירושלים, במרכז כלל, רח' יפו 97 (קומה

הימנעות ממס אינה התחמקות ממס מאת: נדב הכהן, רו"ח רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות' - רואי חשבון

2. עסקת "קומביניציה" במקרקעין

◆ מי שמוכר חלק מזכויותיו במקרקעין, תמורת קבלת שירותי בניה על החלק שנותר בבעלותו, מצליח (בדרך כלל) להפחית את נטל המס שאמור לחול על מימוש המקרקעין, כל שכן כאשר דירות התמורה - כולן או מקצתן - נמכרות בסופו של יום בפטור ממס שבח מקרקעין.
תכנון המס הזה קיבל את חותמת הכשרות בבית המשפט העליון (ראה הלכת ברקאי, ע"א 487/77), למרות שהפחתת המס מהווה (בדרך כלל) שיקול משמעותי ביותר בעסקות שכאלו.

3. קיזוז הפסדים עסקיים, שנצברו בחברה

◆ כל עוד אין שינוי בגרעין השליטה בחברה, רשאים בעלי המניות לנהל פעילות עסקית חדשה, במסגרת החברה, ולקזז את רווחי הפעילות החדשה כנגד הפסדים עסקיים משנים קודמות, שנצברו בחברה.
מסקנה זו עולה בבירור מהחלטת בית המשפט העליון, מיום 29.5.2008 בע"א 7387/06 (בן ארי ש. סוכנות לביטוח בע"מ נגד פקיד שומה ירושלים 1), ויש הסבורים כי כוחה יפה גם כאשר השליטה בחברה מועברת בתום לב במתנה, או בירושה.

4. מניעת התאדות הפסדי הון של יחידים

◆ במקרים מסוימים מחזיקים יחידים בנכסי הון עתירי מס, שאינם מיועדים למימוש בעתיד הנראה לעין, ובה בשעה יש לאותם יחידים זכות לקזז הפסדי הון, שמומשו בעבר. אם יעברו אותם יחידים לעולם שכולו טוב לפני מימוש הנכסים, יפוג תוקפו של מגן המס הגלום בהפסדי ההון שלא קוזזו.
במקרים שכאלה, רשאים היחידים למכור את נכסי ההון לחברות שבבעלותם, תוך קיזוז הפסדי ההון, ובדרך זו יוכלו בבוא היום להעביר ליורשיהם את הנכסים (באמצעות הורשת המניות), מבלי שהמדינה תאיין את הפסדי ההון שלהם.

◆ מחמת הזהירות, נזכיר לקוראים כי השופטת מ. מזרחי, קבעה ביום 22.6.2008 בעמ"ה 8047/04 בבית המשפט המחוזי בירושלים, בעניין יהושע טוטנאהור, כי אם קיימות דרכים פחות מורכבות להשגת מטרת העסקה, ונבחרה דווקא דרך יותר מסובכת המפחיתה מס, יש להגיע למסקנה שמדובר בעסקה מלאכותית.

◆ לטעמנו, קביעה זו הינה מרחיקת לכת במקצת, לא כן שכן כאשר מדובר בפעולות שתכליתן מניעת הטלת מס בלתי נאותה.

◆ רשות המסים בישראל הכריזה (בצדק) על מלחמת חורמה בתופעה הידועה בשם התחמקות ממס, אך לעיתים נראה שאינה מבדילה בינה לבין בת דודתה הלגיטימית, המוכרת בשם הימנעות ממס.

◆ דברי הכיבושין שנאמרו בעניין זה, במהלך השנים, על ידי השופטים ועל ידי מומחי המס בישראל (כולל רבים מבין בכירי רשות המסים לשעבר) אינם מצליחים, כפי הנראה, לעשות את הרושם הנדרש.

◆ כבר לפני יותר מארבעים שנה (ראה ע"א 262/65, מנהל מס שבח מקרקעין נגד עליזה וחיים תמיר) קבע השופט א. ויתקון כי אשליה היא להניח שהאזרח אינו ער לתוצאות הפיסקליות של מעשיו ומחדליו, ולדרוש ממנו להיות תם ("בדרך זו רק נחנך אותו לצביעות").

◆ הגדיל לעשות השופט מ. שמגר (ראה ע"א 4639/91, חזון דוד ואחרים נגד מנהל מס שבח מקרקעין), שדיבר על זכותם וחובתם של המומחים לתכנן עסקאות משפטיות כך שלא תהיינה עתירות מס, ואף הבהיר כי אדם רשאי "לנצל לטובתו כל הוראה שבדין, הפוטרת ממס או מקילה בו, שהרי לשם כך היא נוצרה", כל עוד אינו מנסה לעוות במעשיו את כוונת המחוקק או לעשות מעשה כלשהו שלא כדין, כדי להיכנס לתחומי פטור או הקלה, שלא נועדו לו.

◆ גם הנשיא א. ברק הכיר עקרונית בזכותו של הנישום לתכנן את המס (ראה ע"א 9412/03 עמי חזן ואחרים נגד פ"ש נתניה) וקבע כך:
"נחה דעתי, כי באיזון בין זכות הנישום לתכנן את המס ובין האינטרס הציבורי בגביית מס ובקיום מערכת מס שוויונית וצודקת, ידם של השיקולים הראשונים על העליונה בנסיבות המקרה שלפנינו..."

◆ לטובת הקוראים, נפרט איפוא ארבעה מהלכים שאינם עתירי מס (בלשונו של השופט שמגר), שלטעמנו נופלים כולם בגדר ההימנעות הלגיטימית (ובלבד שיש בהם טעם מסחרי של ממש):

1. יחיד הפועל במסגרת של תאגיד

◆ התאגדותו של יחיד כחברה (ומתן שירותים באמצעותה) איננה נופלת בגדרה של עסקה מלאכותית, בדרך כלל, מה גם שיש להתאגדות שכזו השלכות רבות ומרחיקות לכת (לרבות הצורך בהעברת נכסי הון, מוחשיים ובלתי מוחשיים, מהיחיד לתאגיד).

העובדה כי התארגנות שכזו לא נכללה ברשימת הפעולות שהוגדרו כתכנוני מס החייבים בדיווח, אמורה לחזק את מסקנתנו.

העיתון המקצועי לענייני מסים

ייחוס הפרשי הון

עמ"ה 746/05 חדאד נידאל נ' פ"ש עכו

ומאחר שהתיק התברר לגופו ואף נשמעו ראיות בתיק, מצא לנכון בית המשפט הנכבד לבחון את כלל הטענות שהועלו, לגוף המחלוקות, על אף אי הגשת הסיכומים שדינם כאמור כדן אי התייצבות.

מאחר שמדובר בשומה שהוצאה, המבוססת על הפרשי הון, אין כל רלוונטיות לשאלה אם מדובר בפנקסים קבילים אם לאו, בהיות הפרשי הון בלתי מוסברים נושא לבר פנקסי. נושא הפרשי ההון אין לו כל זיקה הגיונית לפעולות המתוארות בחשבונות של ההכנסה וההוצאה הבאים לידי ביטוי בפנקסים. הסכומים האמורים בהפרשי ההון לא הוצגו מעולם כהכנסה או כרווח שצמח מהפעילות שהשתקפה מהפנקסים עצמם, ולכן, קיומו של הפרש ההון כמו גם ההסברים הנדרשים, צריכים להיות מוכחים מחוץ לרישומים בפנקסים, על פי עובדות שהן בידיעתו של הנישום עצמו. מסקנת כב' בית המשפט מן האמור היא שעל המערער מוטל נטל השכנוע, לפיו עליו ליתן הסבר להפרשי ההון הקיימים, וליתן את ההסברים הנדרשים ואלה צריכים להיות מגובים בראיות פוזיטיביות ואובייקטיביות.

נישום הטעון לקבלת מתנות ו/או הלוואות מבני משפחתו, ומבקש בטיעון כזה להסביר את גידול הונו, מידת הראייה הנדרשת היא משמעותית וכבדה. במקרה כגון זה, אין די בטענות בלבד, ובמתן עדות ללא ביסוס בראיות פוזיטיביות ואובייקטיביות שיש בהן כדי לתמוך בעדות כזו ישנו צורך לתמוך טענת מתנות בין קרובים בראיות של ממש, באופן המורה על יצירת קשר סיבתי הדוק וברור בין הסכומים לבין ההעברות הנטענות, לרבות היכולת הכספית לעשות כן, תוך תמיכה בתיעוד חיצוני נדרש. מכאן שהוכחת קבלת מתנות או העברות מקרובים יש להוכיחן בתיעוד ו"במסמכי הבנק ממנו נמשכו הסכומים הנטענים; מסמכי העברת הכספים לחשבונו, לרבות כול מסמך אובייקטיבי אחר שיש בו כדי לבסס טענה מסוג זה, מעבר לדבריו של בעל העניין עצמו."

לעניין טענת המערער לייחוס הפרש ההון לשנים סגורות, קובע בית המפלט, לאור פסיקה מפורשת ומפורטת בנושא הספציפי כי בשביל שגידול הון ייוחס לשנים סגורות, צריכות להיות ראיות או נסיבות מיוחדות המצדיקות ייחוס ההכנסות בין היתר לשנים סגורות, ואילו לא הוצגו בעניינינו אנו. משכך, ייחוס הפרש ההון כולו לשנות המס שבערער.

בית המשפט הקטין במעט את הפרש ההון שחושב כיוון שהמערער הציג הסברים נוספים שהתקבלו על ידי המשיב, ומכיוון שבית המשפט השתכנע שהוצאות המחיה היו מופרזות במעט.

תוצאה:

הערעור התקבל בחלקו

ניתן ביום: 20.8.2009.

ב"כ המערער: עו"ד ע. יוסף.

ב"כ המשיב: עו"ד ל. ברקוביץ ועו"ד ר. ליפשיץ.

המערער הוא בעל מניות בחב' נ.א. חדאד בע"מ, העוסקת במסחר ובחומרי בניין. תחילה, היה המערער שותף בשותפות באותו שם, וזאת מיום 1/1/1998. זו הפכה לחברה ב-30/4/00 והמנהל היה למנהלה ולבעל המניות בה. מדובר בעסק משפחתי. באותה חברה מועסקת גם אשת המערער, וכן מועסקים אחיו והוא עצמו. כמו כן, יזם המערער בתחום הנדלן הקמת מרכז מסחרי בכפר תרשיחא, בהיותו שותף בשותפות "כאן זמאן".

במעמדו האישי היה המערער רווק בשנות המס 2000 ו-2001 ובחלק משנת המס 2002. המערער נישא באוגוסט 2002.

למערער הוצאו שומות בשלב א', לפי מיטב השפיטה, לפי סעיף 145(א)(2) לפקודה, כאשר השומה סווגה כ"חייב ולא ניהל", כמתחייב מהפרשי הון ו/או אי הגשת הצהרת הון. על שומות אלה הגיש המערער השגה. הצהרת הון משווה ליום 31/12/03 הוגשה על ידו רק ביום 29/12/04. המערער הגיש הצהרת הון קודמת ליום 31/12/98. המשיב ערך השוואת הון בין שנות המס 31/12/98 ל-31/12/03 והגיע למסקנה, כי מדובר בגידול הון בלתי מוסבר בסך של 235,000 ש"ח וזאת לפני חישוב הוצאות מחייה. לאחר חישוב הוצאות מחייה הוסף גם שימוש נסיעות לחו"ל נמצא הפרש הון בלתי מוסבר בסך של 315,392 ש. המשיב העמיד את הפרש ההון על סך של 300,000 ש"ח, בהתייחס לשנות המס שבערער.

לטענת המערער, לעניין השוואת ההון והסברי הכנסה נוספים, טען המערער, כי קיבל מאחיו מר חדאד ג'מאל באמצעות העברה בנקאית סך של 100,000 ש"ח אשר בוצעה ביום 26/3/02 והוצגה בפני המשיב. הכספים נתקבלו כסיוע לרכישת דירה של המערער ורעייתו. המערער טוען כי קיבל מהורי אשתו סך של 200,000 ש"ח כסיוע נוסף לרכישת הדירה האמורה, העברה שגובתה באישור העברה בנקאית מיום 20/3/02.

עוד טען המערער טענות הנוגעות לגובה הוצ' המחיה שייחס לו המשיב וכן לעניין ייחוס הפרש ההון לשנים הפתוחות בלבד.

המשיב לעומת זאת, לא קיבל את הסבריו של המערער, ככל שאלה מתייחסים להעברות שנעשו מהורי אשתו, כמו כן מהעברות שנעשו על ידי אחיו של המערער, מאחר שלטענת המשיב, אין בראיות שהוצגו כדי לבסס טיעונים אלה, מה עוד שעל פי בדיקות שערך המשיב, נמצא לטענתו, כי מחותניו וכן אחיו של המערער, אינם בעלי אפשרות כלכלית למימון העברות כספים בהיקפים שנטענו על ידי המערער.

בימ"ש המחוזי בחיפה, כב' הש' ש' וסרקרוג:

כטענה מקדמית, ביקש המשיב לדחות את הערעור על הסף כיוון שהמערער לא הגיש סיכומים. טענה זו נדחתה על ידי כב' בית המשפט מהסיבה שהחלטה נתונה לסמכותו של בית המשפט ובנסיבות העניין,

ביטול הסכם והמחאת זכויות במקרקעין ו"ע 9016/08 בשיר ביאעה ואח' נ' מס שבח מקרקעין ואח'

מאוחר יותר בחוזה קומבינציה עם ביאעה אין בה כדי לגרוע ממסקנה זו. הסבת הזכויות מבולוס לנגיד מתייחסת ליחסים הנוצרים בין שתי החברות הנ"ל בינן לבין עצמן ואינה משנה את המצב המשפטי הקיים בין בולוס כמסבה לבין ביאעה כמוכרת. בולוס אף הסכימה בהסכם הפשרה לביטול הסכם הקומבינציה "ככל שהוא נוגע למבקשים בלבד", קרי – רק כלפי ביאעה. הסכמה זו לביטול חד צדדי לאור הסכם הסבת הזכות לנגיד, הוא למעשה חסר תוקף. הסכם ההסבה אינו משקף התנערות של בולוס מן הסכם הקומבינציה ואובדן עניין בביצועו. ביטול הסכם מחייב כל אחד מן הצדדים בהשבת מה שקיבל על פיו ולעניין זה אין התייחסות בהסכם הפשרה.

יש לדחות את טענת בולוס, כי הסבה את הזכויות בחלקה הנ"ל בהפסד הפוטר אותה מתשלום מס. בולוס לא הצהירה על עסקת ההסבה ולא ערכה שומה עצמית ולכן שם אותה המשיב בהתייחס לעסקת מכר שנערכה על ידי כונס הנכסים של בולוס, על פי שווי שאמור לשקף את שווי השוק, דהיינו, את הסכום שניתן לצפות לו ממכירת אותה זכות על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון. בולוס פעלה לביצוע חיוביה לפי חוזה הקומבינציה, השקיעה כספים רבים ומאמצים לקבלת היתר בנייה והגדלת היקף הבניה, פעלה לפינוי דייר מוגן ועוד. סביר לקבוע, כי ביאעה הייתה מודעת לפעילות זו, ואם בקשה לבטל את הסכם הקומבינציה בגין הפרות החוזה הרי, שהיה עליה לפעול לביטולו תוך זמן סביר וזאת לא עשתה, ואף לא פעלה להשיב את מה שקיבלה. לא ניתן לבטל את פעולות בולוס כמתואר לעיל כאילו לא היו ולהחזיר את הגלגל אחורנית. בולוס קנתה חזקה בחלקה הנ"ל, הרחיבה את תחומה, מכרה חלקים הימנה, פינתה דייר מוגן ופעלה להשגת היתרי בנייה. ניתן לומר, כי בולוס פעלה לגבי החלקה הנ"ל כמנהג בעלים וכל זה מכוח הסכם הקומבינציה ואין לראותו כמבוטל.

התוצאה:

העוררים נדחו.

ניתן ביום: 13.08.09

העובדות: העוררים בני משפחת ביאעה (ביאעה) הם בעלים רשומים במקרקעין. בשנת 1986 נכרת הסכם קומבינציה בין ביאעה לחב' האחים בולוס, חברה לבניין ולשיכון בע"מ (בולוס), למכירת חלק מהקרקע בתמורה לבניית דירות ומשרדים עבור ביאעה. הצדדים דיווחו על עסקת הקומבינציה רק בשנת 1993. במרץ 2003, משטרם החלה הבנייה, הודיעה ביאעה לבולוס על ביטול הסכם הקומבינציה, ואף הגישה המרצת פתיחה למתן פסק דין הצהרתי המאשר את ביטול ההסכם בשל הפרתו היסודית על ידי בולוס. ביולי 2003 ננקטו הליכי פירוק נגד חב' בולוס. מהדיונים בהליך הפירוק עלה, כי בולוס השקיעה כ-7 מליון ₪ בחלקה לשם הכנת תכנית, הכנת בקשות לקבלת היתר בנייה, והגדלת אחוזי בנייה ביותר מפי 2.5.

במאי 2005 נכרת הסכם בין בולוס (שהייתה בפירוק) לבין חב' נגיד ייזום והשקעות בע"מ (נגיד) לפיו המחתה בולוס לנגיד את כל זכויותיה והתחייבויותיה על פי הסכם הקומבינציה ונספחיו, כולל לעניין המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי ביאעה, וזאת בתמורה לסך של 330,000 ₪. ביוני 2005 אישר ביהמ"ש פשרה בהמרצת הפתיחה, אשר בו נקבע כי הסכם הקומבינציה יבוטל ככל שהוא נוגע לביאעה בלבד, וכן שהצדדים ינסו להגיע להסכם קומבינציה חדש – דבר אשר אכן נעשה בסופו של דבר.

לטענת העוררים, לאור הסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין וכריתת הסכם הקומבינציה החדש בין ביאעה לנגיד, הסכם הקומבינציה המקורי בוטל.

וע' הערר בביתמ"ש המחוזי בחיפה – כב' הש' (בדימוס) סלוצקי והח' יחזקאלי-גולן ופסטנברג:

ההסכם בין בולוס לנגיד מהווה הסכם להמחאת זכויות. בולוס לא השאירה לעצמה כל זכות לדרוש מביאעה את הזכויות בחלקה. מנקודת מבטה של בולוס, היתה כאן הסבת זכות. ההסכם בין בולוס לנגיד נעשה ללא שיתופה של משפחת ביאעה ויצר עסקה בינם לבין עצמם. אין מקום לספק שהסכם הסבת הזכות בין בולוס לבין נגיד הוא בבחינת "מכירה" לפי ההגדרה הנ"ל, החייבת במס לפי הסעיפים 6 ו-9 לחוק הנ"ל. הקנייה זו לא בוטלה בהסכם הפשרה. העובדה שנגיד התקשרה בשלב

העיתון המקצועי לענייני מסים

החזר תשלומי מע"מ לנאמן
עש 1238/05 כהן חיים ואח' נ' מנהל מע"מ ת"א

המערער עצמו אינו זכאי כמובן לנכות את מס התשומות באופן אישי, שכן הוא לא היה צד לעסקת המקרקעין בוודאי שלא שילם את המע"מ, כולו או חלקו.

◆ המערער 2 - אשר לגביה נטען כאמור, כי עברה נרכשה הקרקע בנאמנות בזמן הגשת ההשגה - לא היתה רשומה כעוסקת במשרדי המשיב במועד הוצאת שומת התשומות ובמועד מתן החלטת בהשגה. לכן, אין לראות בה בגדר "עוסק" על פי הוראות סעיף 38 לחוק מע"מ.

◆ באשר למערער 3 - נטען לגביה בשלב מאוחר יותר, כי עברה נרכשה הקרקע בנאמנות. חברה זו הינה חברה זרה אשר אינה רשומה בישראל והיא אף אינה בעלת תיק עוסק אצל המשיב. לכן, ברור שגם המערער 3 אינה זכאית לקזז מס תשומות בגין עסקת המקרקעין.

◆ לעניין טענת ההבטחה בענין אפשרות קיזוז מס התשומות בתיק האישי של המערער, נקבע, כי הגרסה על פיה ניתנה הבטחה כלשהי בעניין קיזוז המע"מ בתיקו האישי של המערער בשלב ההשגה, אינה אמינה על בימ"ש ויתרה מכך, טענת ההבטחה הנטענת לא הוכחה ע"י המערער, עליהם מוטל נטל הראיה מתחילת הדיון ועד סופו.

לעניין טענת המערער, כי קיימת זכאות מהותית להחזר המע"מ, נקבע, כי אין לקבל טענה זו - אין ספק, כי עצם תשלום המע"מ ע"י המוכרת מהווה נדבך מהותי ביותר בשאלת הזכאות לקיזוז המע"מ כדין. ההלכה היא, כי על מנת שניתן יהיה לנכות מס תשומות, יש להוכיח תשלום של מס עסקאות מהצד השני. עובדה זו לא הוכחה במקרה הנוכחי. נטל ההוכחה באשר לזכאות לנכות מס תשומות, מוטל כאמור על המערער. גם בעניין תשלום המע"מ היוצר את הזכאות לעצם הניכוי לא עמדו המערער.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 12.8.09

ב"כ המערער: עו"ד כהן, עו"ד זכריה

ב"כ המשיב: עו"ד ויינשטיין, עו"ד הנס

◆ **הערת מערכת:** נראה כי לפנינו מבחן חדש באשר לזכאות לניכוי מס תשומות.

◆ המערער הוא עו"ד אשר ייצג את המערער 3 בסכסוך הנוגע לחברה בשם רון רול חברה למסחר בנייה והשקעות בע"מ, אשר עסקה בבניה ושיווק דירות. הסכסוך הסתיים בכך שהמערער קנו חלק מקרקע של רון קול באשקלון. עבור הרכישה שולם סך של 1.7 מליון ₪ כולל מע"מ.

◆ **לטענת המערער,** רכישת הקרקע נעשה על ידו כנאמן - 90% משווי הקרקע עבור החברה ו-10% משווי הקרקע נרכשו על ידי המערער עצמו. המע"מ שולם במלואו כאשר המוכרים הגישו לשלטונות המע"מ את חשבונית המע"מ אשר שולמה על ידם. לאור זאת ביקש הנאמן להחזיר את תשלומי המע"מ אשר שולמו בגין רכישת הקרקע. עוד נטען, כי מדובר בסכומים אשר שולמו למע"מ ומע"מ מסרב להשיב אותם, כפי שמתחייב עפ"י הדין וכפי שהוסכם בישיבה בין נציג מע"מ לב"כ המערער. בדיונים אשר התקיימו עם נציגי מע"מ, הוסכם שאם תוכח הרכישה בנאמנות ותהיה התחייבות של המערער להעביר את תשלומי המע"מ לחברה, וכן אישור של מנהלי החברה לכך שהמע"מ יימסר למערער - המע"מ יוחזר. לדבריו למרות שהומצאו כל המסמכים שנדרשו ע"י המשיב, טרם הוחזר המס וגם הפרש המע"מ בגין רכישת 10% מהקרקע באופן פרטי לא הוחזר.

◆ **לטענת המשיב,** שומת התשומות הוצאה למערער לאור העובדה, כי ניכה הוא בתיקו האישי את מס התשומות בגין רכישת הקרקע, אותה רכש על פי הצהרותיו שלו לא עברו אלא בנאמנות עבור המערער 2. מאחר והמערער 2 היא רוכשת הקרקע, מי שהיה לכאורה זכאי לבקש את ניכוי מס התשומות היא המערער 2. אולם, במועדים הרלוונטיים לא היתה רשומה היא כעוסק במשרדי המשיב. לדבריו, לא מתקיים התנאי הבסיסי - היותו של מי שזכאי לקזז את מס התשומות בגדר עוסק והיות הקיזוז מתייחס לחשבונית שהוצאה כדין לאותו עוסק. המערער אינו זכאי לקיזוז המס בתיק האישי, שכן פעל הוא כנאמן בלבד ולא היה צד לעסקת הרכישה. לדבריו לא היתה כל הסכמה בינו לבין המערער לעניין התרת קיזוז מס התשומות ע"י המערער עצמו בתיק האישי.

בימ"ש מחוזי ת"א-יפו - כב' הש' ד. קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב בסיכומים, על פיה לא זכאי אף אחד מהמערער לקזז על פי הדין את מס התשומות נשוא הערעור.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מבצע "פיצוץ"

ביום חמישי האחרון, במסגרת המאבק נגד הפצת סמים ומשקאות משכרים בקרב בני נוער וצעירים, נערך מבצע משותף למשטרת ישראל, לרשות המסים ולמשרד הבריאות **בפיצוציות בכל רחבי הארץ**, בהן נחשפו קפסולות סם, מבחנות ובאנגים לעישון סמים, בקבוקי אלכוהול מזויפים ומוברחים ומאות כדורי ויאגרה. מבקרי ניהול ספרים, שהצטרפו למבצע, ערכו לקראת המבצע קניות ביקורות מקדימות בפיצוציות ובדקו את רישום התקבולים. ביום המבצע נערכו 14 ביקורות בפיצוציות וב-28 מהם נמצאו ליקויים בניהול הספרים. אנשי יחידת הסמים של המכס שהצטרפו למבצע נתנו מענה מקצועי בשטח, בתחומי הקניין הרוחני, הברחת טובין וכלי עישון לסמים, האסורים ביבוא.

רו"ח אלכס הילמן ינאם במלזיה

עפ"י הודעת לשכת רוה"ח, רו"ח אלכס הילמן, נשיא לשכת רואי חשבון לשעבר, והנציג הישראלי בוועדת "המשרדים הקטנים והבינוניים" (SMP'S) באיגוד הבינלאומי של לשכות רואי החשבון (IFAC), קיבל לאחרונה הזמנה רשמית מלשכת רוה"ח המלזית, להרצות בקונגרס החשבונאות הבינלאומי שיפתח ב-8 בנובמבר בשנה הבאה, בקואלה-לאמפור בירת מלזיה. הזמנה זו אינה שגרתית, שכן מלזיה היא מדינה בעלת רוב מוסלמי, שאינה מקיימת קשרים דיפלומטיים עם ישראל. עפ"י ההודעה, ההזמנה המפתיעה מצטרפת לברכה ששלחה לשכת רואי החשבון המלזית למקבילתה הישראלית, לרגל יום העצמאות הישראלי השנה, בה איחלו המלזיים לישראל "המשך הצלחה, שגשוג והרמוניה".

רו"ח דורון כהן נבחר

שר האוצר, ד"ר יובל שטייניץ, החליט למנות את רו"ח דורון כהן למנהל רשות החברות הממשלתיות. רו"ח כהן הוא בוגר אוניברסיטת תל אביב בכלכלה וחשבונאות ומוסמך אוניברסיטת בר-אילן במשפטים. עם בחירת המועמד, הוא יועבר לאישורה של הועדה למינויים בכירים של נציבות שירות המדינה. לאחר מכן יועבר המינוי לאישור הממשלה.

בני זוג מאיטליה - חשודים בהעלמות

בימ"ש השלום בת"א שחרר ביום 1.9.09, תחת מגבלות, את בני הזוג **רונית אפולו**, אזרחית ישראלית תושבת איטליה ו**ויטוריו פטריצי**, אזרח ותושב איטליה בחשד, כי לא דיווחו על הכנסות במיליוני ש"ח משכר דירה בארץ. עפ"י הודעת רשות המסים, מידע מודיעיני לפיו השניים משכירים 15 דירות שבבעלותם הנמצאות בישראל, מבלי לדווח על כך לרשות המסים נבדק, ונמצא, כי החשודים לא פתחו תיק במס הכנסה ולא הודיעו על מקור הכנסה זה לשלטונות המס. בעקבות זאת נדרשה החשודה ע"י משרד פקיד השומה ת"א 5 להגיש דוחות שנתיים לשנים 2003 – 2008. הדוחות אכן הוגשו, אך לא כל ההכנסות משכירות דווחו בדוחות. ביום 31.8.09 נפתחה נגד השניים חקירה גלויה במשרד חקירות מס הכנסה תל אביב. עפ"י החשד, החשודים העלימו במשך השנים הכנסות במיליוני ש"ח, ששימשו אותם לרכישת נכסים נוספים.

דיווחת בכזב על מקום מגוריך - היזהר !

תושבי קיבוצים שונים בעמק בית שאן הופתעו בשבוע שעבר, כשקיבלו הזמנות להתייצבות לחקירה **במשרדי חקירות מס הכנסה חיפה**. עפ"י הודעת רשות המסים, לאחר שבמשרד פקיד השומה עפולה הצטבר מידע רב לגבי נישומים שהונו את רשות המסים ונהנו מהנחה ממס לה זכאים תושבי העיר בית שאן, הנחה בשיעור של 13%, בו בזמן שלא התגוררו בבית שאן אלא בקיבוצים באזור, שאינם מקנים הטבה של הנחה ממס. סעיף 11 לפקודת מס הכנסה מקנה הנחה ממס בשיעור של 13% עד לתקרה של 142,800 ש"ח לשנה (2009). בשיתוף עם משרד חקירות מס הכנסה חיפה הוזמנו לחקירה תושבים שדיווחו דיווחים כוזבים. זימון התושבים התאפשר לאחר שנערכו פעולות חקירה סמויות, נערכו תצפיות וצילומים, נאספו מסמכים ונגבו עדויות. במספר מקרים אף נמצא, כי במקומות מגוריהם בקיבוצים נחתמו חוזים על שם בני משפחה אחרים, כדי להסתיר את מקום מגוריהם האמיתי ולהונות את רשות המסים. **לפי הודעת רשות המסים, זהו השלב הראשון בסדרת מבצעים בנושא תושבות בבית שאן.**

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.